

(Marián Sterančák) Stáva sa, že mladí ľudia, ktorí sa v rodine nestretli s núdzou, pretože rodičia sa im snažili dať všetko, často sú sklamaní, keď spoznajú tvrdú realitu života. Alebo sú ľudia, ktorí si mysleli, že ich na západe čaká rozprávkový život, ale sklamali sa, pretože to nebolo podľa ich predstáv a neosvedčili sa. Aj vo viere sa už mnohí sklamali. Možno preto, lebo ich Pán Ježiš nevypočul, keď ochoreli, keď sa im nespnilo, o čo prosili... a pod. Práve na toto upozorňuje Ježiš nielen apoštolov, ale aj nás všetkých, keď hovorí: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma.“ Ale to môžeme len vtedy, keď budeme mať zmysel pre Božie veci, nielen pre ľudské. Ale čo je Božie a čo je ľudské? Učenie Boha a učenie ľudí. Boh predsa vie všetko, a človek vie tak málo. Na túto tému veľmi pekne poznamenal Karel Alexis, keď povedal: „Potrebujeme vieru a nie učenie.“

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)